

עין משפט
נר מצוה

נח א מיי פ"א מהל' מעשה קרבנות הל' א סמג לאוין שכל:
ג ב מיי פ"ג מהל' דיבורים הל' א:
ד מיי פ"ג מהל' מעשר שני הל' ה סמג לאוין רסד:
ה ד מיי פ"ד מהל' מעשר שני הל' ט:

יז:

דְּלִמָּאֵי דסבירא ליה לדידיה מסרם ליה לקרא ודריש ליה. דאילו היה דורש המקרא כסדרו לא היה נפקא ליה מקרא כדדריש השתא כפ"ה ואם תאמר אחתי אמאי משבח לר' שמעון בן אדרבה קשה מנלן למדרש הכי ולסרוסי לקרא ויש לומר

דשפיר קדריש דעל כרחק צבור לא אתא לקודם זריקה אע"פ שנכתב קודם לתודה (ה) דמכל מקום אי להכי אתא לישתיק מיניה וילפינן ליה שפיר מתודה שנכתב צוף קך נראה למש"ח וכדפירש בתוספות דעל כרחק תודה אחיא לקודם זריקה דאיסורא אחרינא ליכא לאוקמא זה דליכא לאוקמי (ו) (ז) (ח) אחר זריקה דשרי לזרים והלכך ליכא למימר דמוקמינן צבור שנכתב קודם לפני זריקה דלתי צקל וחומר מתודה (י) וכולו דמסתבר דהא מכל מקום על כרחק צריך לאוקמי תודה לפני זריקה אע"ג י דחד יד חומר הוא אצל עולה מכל מקום לא אתא אלא להכי כדפירש ואם כן סוף סוף משמע (י) צצבור: **איסורא בעלמא**. איתא צבולו (י) הא דמרבה אזהרה לכל חד וחד והוי דצבר חדש היינו איסורא צעלמא אצל עיקרא דמלקות דכל חד וחד אתא חוץ לחומה ואתי ק"ו דר' שמעון ומגלה צבולו איסור צכל חד וחד צחדש צצכורים עד שלא קורין ובתודה עד שלא זרק ואם תאמר ומנלן לר' שמעון לפרושי איסור חדש צבו הא צריכא למלקות חוץ לחומה ומאי קאמר צצכורים חוץ לחומה קל וחומר ממעשר אלא לא צא הכתוב אלא לאוכל עד שלא קרא עליהן הא שפיר אינטריץ למלקות

דחוץ לחומה וכן לכולו ויש לומר דמסתברא ליה לר' שמעון דכל קרא אתא לשני דברים לאיתויי איסור חדש וגם לאיתויי נמי למלקות חוץ לחומה והכי קאמר אם ללמדנו צצכורים איסור לחוץ לחומה הרי קל וחומר ממעשר אלא לאזריי איסור דעד שלא קרו וגם נמי אתו למלקות לחוץ לחומה והא דקתני בתודה ושלמים אלא לאוכל לפני זריקה לוקה לאו דוקא לוקה אלא איסור צעלמא וצבולו לוקה לאו דוקא ופריך והא אמר רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה כו' לר' שמעון לוקה חמש חד משום חוץ לחומה דלתי צקל וחומר ממעשר וחד משום לאו דלפני זריקה כו' אלמא דר' שמעון מלקות קאמר ולא איסורא ומשני מאי חמש חמש איסורי וליכא מלקות אלא בצאכל חוץ לחומה גרידא והא אן תנן אלו הן הלוקין פירש הקונטרס וקתני צכורים עד שלא קרא עליהן וקדשי קדשים חוץ לקלעים מה שהזכיר צקונטרס קדשי קדשים קשה דמזה לא משני מידי כדפירש הקונטרס גופיה במסקנא לכ"ז לפרש דהש"ס לא פריך אלא מצכורים דמקדשי קדשים לא פריך הש"ס דהתם איכא אזהרה כמו שאפרש

מצשר צשדה טרפה כדפי' הקונטרס צסמוך י אצל מקדשים קלים לא פריך הש"ס דהתם עיקר מלקות איכא מפשטיה דקרא צלא שום ייתור מכדי כתיב והצאתם שמה לכתוב לא תוכל לאוכלם וקאי אקרא דלעיל שהם מפורשים צו הלכך לאוכל חוץ לחומה לקי לא י בעי קרא שהרי כולן מפורשים צו ולכך לא הוי לאו צצכללות מהדר פרושי צכל חד למה לי שמע מינה ליחודי לאו לכל חד וחד כאילו כתוב צכל אחד פעם שניה לאו דחוץ לחומה וכיון דאינו ענין לו תנהו ענין לדבר אחר הלכך צכורים לאוכל עד שלא קרא עליהן אתא וכן לכל חד וחד למילתיה לדבר חדש ואם תאמר צכל הקדשים הכתוצים צכאן דיך אם תתן הלאו ענין למלקות לפני זריקה צבולן חוץ מצכורים אע"ג דילפינן מקל וחומר אין מזהירין מן הדין דצשלמים ותודה ע"כ צריך לאוקומי קודם זריקה דלא שייך צבו איסור צצכורים ופרש"י אין הכי נמי דהא י דפטרינן לכולו אינטריץ צאוכל לפני זריקה והא דר' שמעון מפרש לצבור לאזהרה לאוכל אחר זריקה איסורא קאמר מחטאת ואשם דתני חוץ לקלעים לוקה היינו משום צשר צשדה טרפה לא תאכלו הוא דנפקא דקלקמן ולוקה חמשה דקאמר רבא חמש איסורי קאמר וצריך לומר הכא כדפרישית לעיל דרמינן ליה לר"ש צצבור אחי לאזהרה דאיסורא לאחר זריקה והא אינטריץ ללקות לאוכל י לחוץ לחומה לפין שאין עונשין מן הדין אלא משמע ליה דלאו צצבור ודכולו אתו לשני צצרים חדא לאיסור וחדא למלקות לפני זריקה ולכך אמר ר"ש דלאו צצבור לא הוצרך לאיסור לפני זריקה דמקל וחומר דתודה למדנו אלא איסור דלאחר זריקה וכן צחטאת ועולה ע"כ וטובא קשה דמנא ליה הא לר"ש דלאזהרה דכל חדא אתו משום איסור ומלקות דהא אזהרה צצכורים לא אחי אלא למלקות צצכורים דעד שלא קרא ולשום איסור חדש לא אחי ותודה נמי לא אחי אלא למלקות דלפני זריקה ומגליה דאינך אתו צצציל איסור חדש צצכל חד אימא דלא אחי אלא משום מלקות דלפני זריקה גרידא ותו מאי קאמר בתודה וצבולו אי לחוץ לחומה קל וחומר ממעשר היה לו לומר דמגופיה י אתא דמצי למכתב לא תוכל לאוכלם דצצציל זה לא היה לו למהדר ולפרש ועוד קשה ללישנא דר"ש דאמר אלא לאוכל מצבור אחר זריקה שלוקה ואינו אלא איסור צעלמא ועוד קשה דכיון דהא דמרצינן איסורין י צעלמא הוא כדפירש

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

לאוכל עולה. אפי' לאחר זריקה ואפי' כהן שהוא לוקה ואזהרת עשה אשכחן צה צעלמא (ויקרא ה) וערכו צני אהרן וגו' כליל היא ולא לאכילה: **דילידא אימיה כר' שמעון פיליד**. כל שאמו יולדת תצקש רחמים יהי רצון שיהא כר' שמעון: **ואע"ג דאיה ציה פירכא**. למילתיה כדמשכח פירכא צבולו ואילו: צכורים מותרים לאונן לר' שמעון ציצנות צפרק הערל (דף עג:): **אונן**. יום מיתת מתו: **טעון כסף זורע**. לפדיונו דכתיב (דברים יד) וזרת הכסף צידך דבר שיש עליו זורה: צבור אינו טעון לא סמיכה ולא נסכים כדתנן צצנמות צפ' שתי מדות (דף צג:): **אלא מאי היא דילידא אימיה כו'**. הואיל ואית פירכא למילתיה מהו שצחו: **דלמאי דסצינא ליה מסרם לקרא ודריש ליה**. לפי דעמו שהחומרים שהוא מוצא צאותו שהוא מוצא חמורים נראין לו חומר סרס את המקרא לזורשו צהפך למצוא איסורין שמצא שאם דרשו כסדרו לא היה יכול ללמוד ממנו האיסורין הללו צכל אחד ואחד שאם דרש תחלה וצכורות זה הצבור וכי מה צא ללמדנו אם לאוכלו חוץ לחומה ק"ו ממעשר אם לאוכל לפני זריקה ק"ו מתודה ושלמים אין זה נכון שעדיין לא מצאו צתודה ושלמים ועל כרחו היה צריך לומר הא לא צא הכתוב אלא לאוכל מן הצבור לפני זריקה שהוא לוקה ומעתה אין לו אזהרה לאוכל ממנו לאחר זריקה והוא זר וכן צבולן זה אחר זה: **וכי מזהירין מן הדין**. דקאמר אם לאוכלו חוץ לחומה קל וחומר ממעשר כו' ותו אם לפני זריקה קל וחומר מתודה י

דלמא כולה לחוץ לחומה אתו ודקאמרת קל וחומר אין מזהירין מן הדין ואין כאן אם אינו ענין: **ואפי' למאן דאמר כו'**. דהא ר' יחזקאי דאית ליה צאחותו צת אצוי וצת אמו עונשין מן הדין וגצי אזהרה איכא קרא יתירא: **איסורא צעלמא**. האי דקא מייתי צבולו אזהרה צק"ו לאיסורי צעלמא קאמר ולא למלקות: **זר שאכל מן העולה כו'**. דוקא זר קאמר ואע"ג דכהן לגצי עולה זר הוא הכא זר דוקא קאמר דאי כהן צצר ליה חד לאו דהא חמש דקאמר חד משום חוץ לחומה דלתי צקל וחומר ממעשר וחד משום לפני זריקה דלתי צקל וחומר מתודה ושלמים וחד משום זר גמור אפי' לאחר זריקה דלתי צקל וחומר מצבור וכ"ש לפני זריקה וחד משום אוכל חוץ לקלעים דלתי צקל וחומר מחטאת ואשם וחד משום אוכל עולה ואפילו כהן וצבתן הקלעים וכל שכן זר חוץ לקלעים וחוץ לחומה אלמא לוקה חמש: **משום חמשה איסורים**. קאמר ולא ללקות עליהן: **והאנן סנן אלו הן הלוקין**. וקתני צכורים ואוכל קדשי קדשים חוץ לקלעים: קרא

מכדי כתיב והצאתם שמה לכתוב לא תוכל לאוכלם וקאי אקרא דלעיל שהם מפורשים צו הלכך לאוכל חוץ לחומה לקי לא י בעי קרא שהרי כולן מפורשים צו ולכך לא הוי לאו צצכללות מהדר פרושי צכל חד למה לי שמע מינה ליחודי לאו לכל חד וחד כאילו כתוב צכל אחד פעם שניה לאו דחוץ לחומה וכיון דאינו ענין לו תנהו ענין לדבר אחר הלכך צכורים לאוכל עד שלא קרא עליהן אתא וכן לכל חד וחד למילתיה לדבר חדש ואם תאמר צכל הקדשים הכתוצים צכאן דיך אם תתן הלאו ענין למלקות לפני זריקה צבולן חוץ מצכורים אע"ג דילפינן מקל וחומר אין מזהירין מן הדין דצשלמים ותודה ע"כ צריך לאוקומי קודם זריקה דלא שייך צבו איסור דצכורים ופרש"י אין הכי נמי דהא י דפטרינן לכולו אינטריץ צאוכל לפני זריקה והא דר' שמעון מפרש לצבור לאזהרה לאוכל אחר זריקה איסורא קאמר מחטאת ואשם דתני חוץ לקלעים לוקה היינו משום צשר צשדה טרפה לא תאכלו הוא דנפקא דקלקמן ולוקה חמשה דקאמר רבא חמש איסורי קאמר וצריך לומר הכא כדפרישית לעיל דרמינן ליה לר"ש דצבור אחי לאזהרה דאיסורא לאחר זריקה והא אינטריץ ללקות לאוכל י לחוץ לחומה לפין שאין עונשין מן הדין אלא משמע ליה דלאו דצבור ודכולו אתו לשני דצרים חדא לאיסור וחדא למלקות לפני זריקה ולכך אמר ר"ש דלאו דצבור לא הוצרך לאיסור לפני זריקה דמקל וחומר דתודה למדנו אלא איסור דלאחר זריקה וכן צחטאת ועולה ע"כ וטובא קשה דמנא ליה הא לר"ש דלאזהרה דכל חדא אתו משום איסור ומלקות דהא אזהרה דצכורים לא אחי אלא למלקות צצכורים דעד שלא קרא ולשום איסור חדש לא אחי ותודה נמי לא אחי אלא למלקות דלפני זריקה ומגליה דאינך אתו צצציל איסור חדש צצכל חד אימא דלא אחי אלא משום מלקות דלפני זריקה גרידא ותו מאי קאמר בתודה וצבולו אי לחוץ לחומה קל וחומר ממעשר היה לו לומר דמגופיה י אתא דמצי למכתב לא תוכל לאוכלם דצצציל זה לא היה לו למהדר ולפרש ועוד קשה ללישנא דר"ש דאמר אלא לאוכל מצבור אחר זריקה שלוקה ואינו אלא איסור צעלמא ועוד קשה דכיון דהא דמרצינן איסורין י צעלמא הוא כדפירש

[[]הקונטרס[]]

[[]מסורת הש"ס[]]

^(א) וצחיס קו: ענין עונשין מן הדין עיי עוד צכנהדרין גז. ושי"ט, (צ) צצ"מ חו:}, (ג) צכ"א טסקף: ושלמים}, (ד) צכריות ג,} (ה) צ"ל צור וכ"א צכש"א, (ו) גירסת רש"א דייחד הוא אצל עולה וא"כ סוף סוף כו', (ז) גיי רש"ל וגיי רש"א וגיי לפני זריקה,

➤

הגהות הב"ח

^(א) תוס' ד"ה דלמאי וכי קודם לתודה דאי להכי צלי' ומיתת דמכל מקום צמתק: (ב) בא"ד דליכא לאוקומיה לאחר זריקה דהא שרי לזרים צלי' ומיתת צה צמתק: (ג) בא"ד צקל וחומר מתודה ודכי מסתבר דהא: (ד) בא"ד סוף סוף משמע דבצבור אתא לאחר זריקה הס"ד: (ה) ד"ה איסורא כו' צבולו פיי' הא דמרבה וכי צכל חד וחד בדבר חדש צצכורים עד שלא קרא וצתודה: (ו) בא"ד כדפי' הקונטרס צסמוך ומקדשים קלים צמי לא פריך: (ז) ומיתת אצל צמתק: (ח) בא"ד אין הכי נמי דהא דדרשינן לכולו אינטריץ לאוכל לפני וחי ודחטאת ואשם דקתני חוץ לקלעים: (ט) בא"ד דמגופיה דקרא אתא דמצי: (י) בא"ד ועוד קשה דכיון דהא דמרצינן איסורין דבעלמא הוא דקאמר כדפי' הקונטרס למה לי מסיק ליה דבכל חד וחד צצבתוב קרא לאיסור כדפי' הקונטרס לעיל כלי' וי"צ פיי דאיכא צכל חד עשה דתודה שמעינן מקרא ודס וצחך ישפך והצטר תאכל וצטר כתיב אך צבור שור וגו' וצשרס יהיה קך וגו' וכן צחטאת ואשם ועולה כדפרש"י צצמוד זה:

➤

מוסף רש"י

וכי מזהירין מן הדין. מדיון קל וחומר לאוקמיה צלאו גמור (יבמות סח:).